

Universiteit
Leiden
The Netherlands

China redux: The central frontiers of the modern nation in Chinese cinema

Zhang, J.

Citation

Zhang, J. (2020, August 26). *China redux: The central frontiers of the modern nation in Chinese cinema*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/135952>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/135952>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/135952> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Zhang, J.

Title: China redux: The central frontiers of the modern nation in Chinese cinema

Issue date: 2020-08-26

Samenvatting

Met de focus op de historische nationale en geopolitieke dimensies in Chinese films, brengt deze studie de unieke positie van de Chinese cinema, inzake de (bestaande) interpretaties van moderne China, op de voorgrond. De formatie van de Chinese natie staat wordt in deze studie vanuit een filmisch perspectief bekeken, waarbij de Chinese cinema wordt gepositioneerd als een vorm van filmische moderniteit. Voorts, zal mijn theoretische bijdrage zich richten op de spanningen en contradicties die er bestaan tussen de marginale figuren en invalshoeken zoals deze worden gerepresenteerd in Chinese films. Deze spanningen, zo stel ik voor, wijzen op een fundamentele conditie van Chinese moderne overgangen, namelijk het Westers imperialisme, hetgeen op grote schaal herconfiguratie van sociale relaties heeft veroorzaakt te midden van politieke onrust en epistemische verschuivingen. In de nasleep van buitenlandse inmenging werd China een moderne natie staat te midden van de mobilisering van de massa waarbij individuen uit alle lagen van de maatschappij waren betrokken.

In de loop van de modernisering werden aan degenen, die tijdens het Keizerrijk van het premoderne China lange tijd in onderdrukking hadden geleefd, nieuwe en belangrijke rollen toegekend—hoofdzakelijk bestond dit uit het uitvoeren

en belichamen van structurele hervormingen van de staat. Nu dat de natie tot realisatie is gekomen, werden individuen desondanks wederom gedwongen in een nieuwe vorm van collectieve identificatie. Hoewel het de bedoeling is om de eenheid van een homogeen gemeenschap te personaliseren, wordt het individu wederom aangeduid als een vorm van verzet tegen opgedrongen ideologieën. Om dit onopgeloste dilemma aan het licht te brengen, is deze studie gewijd aan het in kaart brengen van de dialectische relatie tussen China's interne conflicten en externe spanningen. Middels een uitgebreid onderzoek van Chinese cinema, zal ik mij richten op vier groepen van karakters die ik zal aanduiden met de term 'de centrale marges' van modern China's culturele ficties: kinderen, vrouwen, etnische minderheden en diaspora. Vaak gepositioneerd op een afstand van het culturele, sociale en geografische centrum, zijn deze karakters van grote symbolische waarde. Getuige daarop is hun positionering de juiste voor de belichaming van een nationaal ethos. Tegelijkertijd, wordt door deze figuren onvrede uitgedrukt. Hoewel elk hoofdstuk zich richt op een bepaald type protagonist, is het mijn bedoeling om in het algemeen aan te tonen hoe deze categorieën met elkaar zijn verwezen, zodat een enkel karakter beschouwd kan worden als onderdeel uitmakend van een groter ideologisch staatsapparaat, wiens optreden niet zo effectief bleek te zijn als verwacht.

In het eerste hoofdstuk situeer ik de weergave van de jeugd in relatie tot de cross-culturele en transmediale uitwisselingen. Door een vergelijking te maken tussen enerzijds de initiële Bildungsroman (een literaire genre waarin de coming-of-age van een jonge protagonist centraal staat) dat zich ontwikkelde parallel met de opkomst van de Europese burgermaatschappij met anderzijds equivalenten in de Chinese film, leg ik de nadruk op hoe de intrinsieke waarden van de Chinese Bildungsroman verschillen van de Europese voorbeelden. In de Chinese cinema zitten de coming-of-age verhalen vol met politieke allegorieën en sociale satires van de communistische staat. Een belichaming van de Chinese cultuur maakt dat het genre van de Chinese Bildungsroman de opkomst van de Chinese nationale identiteit en daarbij de externe en interne conflicten uitbeeldt. Ik richt mij voornamelijk op twee contemporaine Chinese films (in samenhang met de novels waarop zij respectievelijk zijn gebaseerd): Jiang Wen's *In the Heat of the Sun* (1994) en Zhang Yuan's *Little Red Flowers* (2006).

Het tweede hoofdstuk onderzoekt hoe representaties van de Chinese vrouw hebben gediend als een symbolisering van de Chinese natie. Mijn analyse is gebaseerd op een onderscheid tussen de Chinese en Westerse noties van de 'vrouw', hetgeen als vertrekpunt de van oorsprong Westerse vertogen omtrent gender neemt. Bovendien

toont dit hoofdstuk tegen de achtergrond van de sociale, politieke en epistemologische transformatie van China aan, hoe narratieven van vrouwelijkheid, in het bijzonder het idee van de Chinese vrouw, bemiddelt tussen het individu en de natie; conventie en conversie; China en het Westen. Mijn discussie richt zich op twee Chinese films waarin de Chinese taal wordt gesproken, *Song of Youth* (1959) en *Lust, Caution* (2007). De eerste film is afkomstig uit het eerste decennium van de Chinese Socialistische periode; de tweede film komt uit de periode gemarkeerd door de dramatische stijging van de economisch globalisering in het nieuwe millennium.

In het derde hoofdstuk staat het vraagstuk centraal op welke manieren de spanning tussen de Sinocentrische natiestaat en de etnische minderheid een rol speelt in de contemporaine Chinese cinema. Door de dialectische relaties te analyseren, reflecteer ik kort op hoe de filmische uitbeelding is gebruikt om onder de minderheidsgroepen een gedeeld geloof van de Chinese natie te propageren. Met het traceren van verschillende permutaties van de representatieve benaderingen, toont dit hoofdstuk hoe de weergave van etnische minderheden noch accuraat of divers is. Hiervoor heb ik twee Chinese contemporaine films onderzocht met daarin rollen toegelend aan Tibetaanse personen: Pema Tsenden's *Tharlo* (2015) en Zhang Yang's *Paths of the Soul* (2015).

Het vierde en laatste hoofdstuk is gewijd aan de Chinese diaspora, een gemeenschap die vaak wordt gezien als politiek twijfelachtig vanwege de geografische afstand en bekwaamheid in de 'moedertaal'. Mijn kritische discussie is een vervolg op het idee dat de moderne natie is gearticuleerd in Chinese talen. Hierbij zal mijn analyse zich grotendeels richten op de verschillende definities van het problematische concept omtrent *guofia* in de Chinese taal en cultuur. Middels een onderzoek naar de vormen van ideologische interpellatie werkzaam in filmische representaties, breng ik onder de aandacht de manieren waarop de politieke, nationale en culturele identiteit van modern China worden weerstaan en behandeld in verschillende culturele contexten. Bij het exploreren van deze thema's analyseer ik drie Chinese films: *The Herdsman* (1982), *Comrades: Almost a Love Story* (1996), en *Mountains May Depart* (2015).

Tot slot, daarbij rekening houdend met de historische, nationale en geopolitieke dimensies van de Chinese cinema, claimt deze studie noch dat de Chinese *central frontiers*, beperkt zijn tot een bepaalde periode van de Chinese geschiedenis, noch dat de spanning tussen de marginale sociale figuren en nationale narratieven alleen tot de Chinese cinema behoren. Eerder onderzoek ik hoe drastisch sociale en

culturele veranderingen zich vertalen in homogenisatie op symbolische niveau. In een wereld die in toenemende mate verdeeld is tussen naties, rassen en culturen herinnert deze studie ons aan hoe beelden, geluid en woorden een krachtige uitwerking hebben op ons. Terugkijkend heeft de constructie van de natie een centrale rol gespeeld in het verlossen van China van een reeks crisissen in de 19de en 20ste eeuw. Desalniettemin, het is verworden tot regimes van bestuur die vaak resulteren in het gebruik van bruto geweld. In dit verband hoop ik dat de figuren die in deze studie op de voorgrond staan lezers en het publiek zullen inspireren.